

Murhekuu

Sanni Pessi
Tanja Säisä
Mikko Ylirinne
Sami Nygrén
Laura Aro

Murhekuu

Sanni Pessi, Tanja Säisä, Mikko Ylirinne, Sami Antero Nygrén,
Laura Aro

Murhekuu

Runoantologia

© 2024 Sanni Pessi, Tanja Säisä, Mikko yllirinne, Sami Antero Nygren, Laura Aro

Sisuksen taitto: Sami Antero Nygrén

Kannen kuvitus: Reija Leinonen

Sisuksen kuvitus:

Laura Aro: s.61 ja s.102.

Sanni Pessi: s.19, s.24, s.78, s.116, s.138

Sami Antero Nygrén: s.105, s.107, s.109, s.113

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-8204-0

SISÄLLYSLUETTELO

7 Esipuhe

11 Sanni Pessi – Pieninä palasina

31 Tanja Säisä – Lauantain savenvalaja Helsingissä

53 Mikko Ylirinne – Jumalan hullut

99 Sami Antero Nygrén – Ihoni turha murhekuu.

129 Laura Aro – Kiertoradalta

Esipuhe

”Kalliit on laulujen lunnaat”, tiesi jo Eino Leino. Runous onkin ollut halki

aikojen inhimillisen kokemuksen kieltä. Se on kertonut usein kärsimyksestä,

mutta sitä on kirjoitettu selviytymistarkoituksessa. Kokemukset ovat jäsentyneet paperille, ja moni kaaos on joutunut alistumaan järjestykselle.

Tämän antologian kirjoittajia yhdistää kokemus kärsimyksestä ja selviytymisestä. Niin koettelemukset kuin selviytymiskeinotkin ovat olleet

moninaisia, eivätkä kirjoittajat jaa yhtä maailmankatsomusta tai tarjoa valmista ratkaisupakettia kanssavaeltajilleen. Jokaisella on oma uniikki

runokielensä, omat ainutlaatuiset kokemuksensa ja omat voimavaransa.

Näistä kaikista kertoo Murhekuu.

Murhekuu nousee ajoittain itse kunkin taivaalle, toisinaan täytenä ja kelmeänä, joskus pienempänä sirppinä. Yötä ei voi välttää, mutta silloinkin kuu heijastaa valoa. Toiveeni on, että Murhekuu voisi valaista väsyneen kulkijan tietä eteenpäin ainakin palan matkaa.

Tahdon kiittää Sami Antero Nygréniä tämän kirjavan joukon kokoamisesta.

Samoin haluan onnitella rohkeita kanssakirjoittajiani siitä, että he ovat löytäneet muodon muodottomalle. Ahdistuksen ei tarvitse olla epämääräinen möykky rinnassa tai masennuksen hahmotonta pimeyttä. Runous antaa näille kokemuksille kasvot ja äänen sekä mahdollistaa dialogin niiden kanssa.

Projektin työnimenä kulki pitkään ”Itseterapiaa”, mikä sopiikin yhteen sen seikan kanssa, että terapeutit usein rohkaisevat asiakkaitaan kirjoittamaan jo

mainituista syistä. Voi olla, että Sinun runosi ovat vielä kirjoittamatta.

Toimikoon tämä antologia myös lupana ja rohkaisuna tarttua kynään, asettua

kuunvaloon ja purkaa sisimpiä tunteja. Voi olla, että inspiraation iskettyä kynä

käy vielä aamun ensi kajastuksessa.

Tekijäryhmän puolesta, Mikko Ylirinne Pyhäjärvellä 2024.

Savu

Synkkä savu
mustat seinät
seinät, joissa oli elämää
ovat kuplia täynnä.

särkynyt, sitä ei ehjäksi saa
muistot seinien mukana
palaneet ilmaan

kuplien välissä
pieni ripaus elämää

- Sanni Pessi

Tämän antologian kirjoittajia yhdistää kokemus
kärsimyksestä ja selviytymisestä.
Niin koettelemukset kuin selviytymiskeinotkin
ovat olleet moninaisia, eivätkä kirjoittajat jaa yhtä
maailmankatsomusta tai tarjoa valmista
ratkaisupakettia kanssavaeltajilleen.
Jokaisella on oma uniikki runokielensä,
omat ainutlaatuiset kokemuksensa
ja omat voimavaransa.

Näistä kaikista kertoo Murhekuu.

- Mikko Ylirinne

